

ensartet ved en forskrift om, at bestemmelsernes dato, titel og ikrafttrædelsestidspunkt kundgøres i Statstidende. Det fastslås herved, at også anordninger og bekendtgørelser, der er undtaget fra kundgørelse i Lovtidende, skal kundgøres, og at der skal angives en ikrafttrædelsesdato. Statstidende er valgt som kundgørelsesorgan, idet indrykning i Statstidende normalt vil være den hurtigste fremgangsmåde. Endvidere foreslås, at der indrykkes meddelelse i Lovtidende. Denne meddelelse har ikke betydning for bestemmelsernes ikrafttræden eller retsvirkning i øvrigt, men man har fundet det hensigtsmæssigt på denne måde at lette mulighederne for senere orientering og for registrering af bestemmelserne. Det vil derfor eventuelt kunne bestemmes, at meddelelsen i Lovtidende alene indrykkes i registrene.

Til § 4.

En tilsvarende bestemmelse findes ikke i den gældende lov, men efter udvalgets opfattelse er der behov for i påkommende tilfælde så vidt muligt at kunne sikre, at lovgivningsmagtens og administrationens kompetence til at fastsætte generelle forskrifter ikke hindres af strejke, lock-out, krig, naturkatastrofer eller lignende, der medfører, at Lovtidende og/eller Statstidende ikke kan udkomme. Justitsministeriet kan tilslutte sig dette synspunkt.

Skønnet over, om der foreligger en nødsituation, hvor Lovtidende ikke kan udkomme, udøves af justitsministeren. Det er en betingelse for anvendelse af kundgørelse efter *stk.* 1-3, at der foreligger en varigere hindring for udgivelsen af Lovtidende. Det er således ikke tilstrækkeligt, at almindelige produktionsvanskeligheder, som ikke skyldes strejker, lock-out eller andre særlige forhold, for en kortere eller længere tid medfører, at udgivelsen af Lovtidende forsinkes. Det er imidlertid ikke fundet muligt udtømmende at angive de tilfælde, hvor andre kundgørelsesformer må anvendes. Det afgørende er, at Lovtidende ikke kan udkomme.

Ved kundgørelse i tilfælde, hvor Lovtidende ikke kan udkomme, må kundgørelsesmåden afhænge af situationen. Hvis kundgørelse kan ske i radio eller fjernsyn, må denne fremgangsmåde foretrækkes, og kundgørelsen vil da omfatte oplæsning af lovens, anordningens eller bekendtgørelsens dato, titel og ikrafttrædelsestidspunkt. Disse oplysninger bør så vidt muligt meddeles både i radio og fjernsyn, men af retstekniske grunde må det efter justitsministeriets opfattelse foretrækkes, at den ret-

lige virkning kun knyttes til oplæsningen i radio eller fjernsyn. I overensstemmelse hermed afviger forslaget på dette punkt fra betænkningens udkast.

Kundgørelsen foreslås i øvrigt suppleret med en kortfattet omtale af lovens bestemmelser. Denne omtale er ikke et led i kundgørelsesakten. Bestemmelsen i *stk.* 2, 2. pkt., pålægger administrationen pligt til at sørge for udarbejdelsen af en omtale af bestemmelserne. En tilsidesættelse af denne pligt bevirker ikke, at kundgørelse ikke har fundet sted. Hvor indgående omtalen af bestemmelserne bør være, må afhænge af omstændighederne. Ved udformningen kan man i almindelighed tage sit udgangspunkt i de retningslinier, der følges ved udarbejdelsen af pressemeddelelser. Der bør naturligvis redegøres for væsentlige ændringer i retstilstanden, men f. eks. ved omfattende love eller bekendtgørelser vil en kortfattet sammenfatning af mindre væsentlige bestemmelser være forsvarlig, ligesom man i sådanne tilfælde vil kunne undlade omtale af mere perifere enkeltbestemmelser. Ved anvendelsen af udtrykket »suppleres med« i modsætning til det i betænkningens lovudkast anvendte udtryk »ledsages af«, er det hensigten at tilkendegive, at omtalen ikke nødvendigvis skal finde sted i forbindelse med kundgørelsen. Omtalen kan således ske i en senere udsendelse i samme medium eller i en særlig udsendelse i det andet medium, men der bør i så fald i almindelighed henvises hertil i forbindelse med kundgørelsen.

Bestemmelsen i 2. pkt. pålægger endvidere Danmarks Radio pligt til at udsende den af administrationen udfærdigede omtale. Danmarks Radio har i en udtalelse over betænkningen, som ministeriet for kulturelle anliggender har indhentet i anledning af justitsministeriets høring, bl. a. udtrykt ønske om, at der alene pålægges Danmarks Radio pligt til på baggrund af administrationens oplysninger at udfærdige og udsende en omtale af loven, anordningen eller bekendtgørelsen. Justitsministeriet har ikke ment at kunne følge denne indstilling. Man har i og for sig forståelse for de praktiske og principielle synspunkter, der ligger bag Danmarks Radios indstilling, men finder, at hensynet til, at ansvaret for udarbejdelsen af omtalen ikke forflygtiges, må føre til, at udvalgets indstilling på dette punkt fastholdes.

Ved formuleringen af *stk.* 1 er forudsat, at justitsministerens bestemmelse om, at kundgørelse skal ske i radio eller fjernsyn, ikke skal kundgøres i Lovtidende.

Efter *stk.* 3 foreslås, at hvis radio eller fjernsyn ikke kan benyttes til kundgørelse, bestemmer justitsministeren kundgørelsesformen. Ligesom ved